

Casa de VbN

Articles de Rafael Vallbona

29/03/10

EL PERIODISME D'AHIR I EL D'AVUI

Abans que passin pàgina els vull dir que no considero que analitzar el futur del periodisme sigui endogàmia, més aviat ho inscriu en la necessitat de buscar noves claus que ens permetin interpretar el món de demà; un fet imprescindible per saber-nos vius. L'Agustí Pons (Barcelona 1947) ho fa des de la panoràmica del món d'ahir que ha explicat com a periodista durant anys.

Conec Agustí Pons des de mitjans dels vuitanta, quan dirigia la secció de cultura de l'Avui i jo hi col·laborava modestament. Ell feia de

periodista des que jo tenia tres anys. Ara està jubilat, i jo encara brego amb articles, tertúlies i fornades d'estudiants que diuen voler ser periodistes. L'Agustí potser és el darrer representant del periodisme d'ahir (i ho dic amb respecte i reconeixement), i jo un dels primers juràssics a extingir del periodisme d'avui. Representem dos moments que han coincidit sense que el xoc hagi estat ni necessàriament catastròfic ni enriquidor. Potser si hi hagués hagut una mica de sang política i professional entre ambdues generacions de periodistes ara no coincidiríem en tantes anàlisis, generalment poc afalagadores, sobre el futur d'aquest vel ofici que és el d'interpretar el món. Sense gota de nostàlgia, amb escasses però contundents batalletes i amb l'habitual prosa sòbria, exquisida i d'una rotunda claredat expositiva, l'Agustí posa paraules a les imatges que ha viscut durant tota una vida dedicada amb passió a l'ofici a 'Cartes a Clara, una periodista del segle XXI' (Meteora). Jo, per contra, encara miro les imatges de la vida i intento interpretar-les per no tornar-me boig del tot i, de passada, guanyar-me les garrofes.

Després d'anys d'escriure sobre llibres, escriptors, i els fets que

Etiquetes

[Comentari radiofònic](#) (121)

[El Mundo / Cultura](#) (76)

[El Mundo / Obituaris](#) (26)

[El Mundo / Tendències](#) (75)

[Time Out](#) (4)

Mitjans de comunicació

[El Mundo](#)

[RAC 1](#)

Arxiu del blog

▼ 2010 (39)

▼ 03 (14)

[EL PERIODISME D'AHIR I EL D'AVUI](#)

[BRUTALITAT SENSE GÈNERE](#)

[NEGRORS, BLOGS I VERSOS](#)

[OBAMA EL ROIG](#)

[COSES QUE VEIG, O NO, AMB LA TDT](#)

[D'EXPOS, NOIES I SHAKESPEARE](#)

[QUAN LES AULES ES BUIDEN, EL SABER OCUPA LLOC](#)

[CRÒNICA D'UNA LLENGUA EN](#)

van viure o protagonitzar, a l'Agustí li ha quedat vocació d'Setefan Zweig. El món d'ahir és el seu, interpretat en clau del periodisme de l'època, el periodisme que va erigir la torre de Babel de la presumpta objectivitat que va fer dels fets la única raó d'existir. Avui, ni els fets són transcendents per a l'opinió pública i les empreses que la representen, ni els futurs periodistes tenen en la piràmide invertida i les cinc W el motiu dels seus futurs neguits. Els temps han canviat, poeta.

Homenatge el reconeixement en el mestratge dels antic herois que fa Pons al llibre, de Sagarra a Xammar passant per Sentís o Pla. Reconec el prestigi que, pel periodisme català de finals del segle XX, va exercir l'Avui d'aquella època al que va dedicar bona part dels seus anys d'ofici. Enyoro les seves lliçons d'honestat professional i humilitat personal que el van portar a "una retirada silent per a poder escriure en llibertat", com diu ell mateix; però no entenc la seva rancúnia, a voltes sectària, cap a les esquerres europees, com si el liberalisme catòlic hagués estat aliè als grans conflictes històrics que van marcar el segle XX europeu i hagués estat capaç de tenir-ne la resposta precisa, i la falta d'autocrítica historicista cap a les idees que defensa. Pretendre convèncer les 'Clares' que volen ser periodistes a còpia de dir que els comunistes es mengen els nens crus és, avui en dia, una empresa poc útil. Amic Pons, hauries de saber que els joves d'avui consideren tan sospitosos els que diuen salvar la humanitat com els que efectivament la salven de les faus de qui sigui.

Però malgrat els seus prejudicis anti progressistes que han exercit un bon mestratge en herois del periodisme d'opinió de la premsa actual, i el to sovint paternalista amb la tal Clara, la reflexió sobre periodisme d'ahir de l'estimat Agustí Pons és lúdica i intel·ligent, dues coses que trobo a faltar absolutament en el periodisme d'avui. Esperava una especulació intel·ligent sobre el periodisme del demà, i el que fa és una radiografia historicista i sàvia de la feina que s'està fent avui. Intentaré aprendre de tu els anys que em quedin, que potser són pocs si el periodisme, tal i com l'entendem tu i jo, acaba a mans dels gabinets de premsa.

Valentí Grau

A la indubtable categoria artística del festival de jazz de Terrassa li ha de correspondre la infraestructura. Els grans concerts, com el de Charlie Haden, no s'haurien de fer a la Jazz Cava, petita i incapaç d'acollir al públic amb la mínima comoditat exigible tan pel preu com per l'espectacle. Terrassa te sales de suficient categoria que no perjudiquen la calidesa dels concerts.

Ramon Mateu

Retallar les cançons catalanes a un minut i escaig, reduir els blocs d'informació cultural, menystenir internet i fusionar la redacció amb la de Catalunya Ràdio, com està fent el director potser faran d'Ícat una emissora més comercial, i sobretot barata, però ofega la línia culturalista que, per mandat parlamentari, tot i que no preocupi a cap partit, ha de tenir aquesta ràdio pública.

Publicado por Rafael Vallbona a [dilluns, març 29, 2010](#) [0 comentarios](#)

RETIRADA

UNA DONA D'IDEES

CAT, DOMINI ESQUIABLE

DOS LLIBRES CONTRA L'OBLIT

UN PROJECTE VERD

EL FRAU ETERN

NO HI POT HAVER FRONTERES PER A LA TELEVISIÓ

▶ 02 (12)

▶ 01 (13)

▶ 2009 (158)

▶ 2008 (164)

▶ 2007 (120)

Qui és?

**RAFAEL
VALLBONA**

Escriptor i
periodista.

Gràcia 1960.

[Visualitza el meu perfil complet](#)

comptador de visites

006639

[Estadísticas Gratis](#)